18/02/2019

Η 2η Ιερατική σύναξη στη Μητρόπολη Εδέσσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας

Στα πλαίσια της τετραημέρου επισκέψεώς του στην Ιερά Μητρόπολη Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας, ο Σεβ. Μητροπολίτης Καισαριανής, Βύρωνος και Υμηττού κ. Δανιήλ ομίλησε στην 2η Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως, η οποία πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα 18 Φεβρουαρίου 2019 στην Έδεσσα (Πνευματικό Κέντρο).

Ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε το θέμα: «Τα χαρακτηριστικά της αποστολής των Ποιμένων» παρουσιάζοντας τα βασικά χαρακτηριστικά της αποστολής και αυτογνωσίας των Ποιμένων της Εκκλησίας, σε όποιον βαθμό της ιερωσύνης και αν ανήκουν. Πρώτο χαρακτηριστικό της αποστολής των Ποιμένων αποτελεί η Ιερωσύνη. Πρόκειται για κλήση του Θεού, στο δικό Του έργο. Η ενορία, η επισκοπή, το ποίμνιο, δεν ανήκουν στον ποιμένα, αλλά στον Θεό. Μάλιστα η αρχή της πνευματικής οικονομίας δεν ισχύει για τους φέροντας την ιερωσύνη και ιδιαίτερα όταν υπάρχουν ρητές διατάξεις υψίστου κύρους για αυτούς (βλ. Κ. Διαθήκη). Οι υψηλότατες απαιτήσεις της ιερωσύνης, που ισχύουν για όλους τους κληρικούς, περιγράφονται στους λόγους του αποστόλου Παύλου: «Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος...» (Εβρ. 7,26). Δεύτερο χαρακτηριστικό και στοιχείο αυτογνωσίας αποτελεί η ποιμαντική ευθύνη. Ήδη στην Παλαιά Διαθήκη ο Θεός ασκεί κριτική μέσω των προφητών στους ποιμένες που εγκαταλείπουν το ποίμνιό τους και ασκούν πλημμελώς την διακονία τους (βλ. προφήτες Ιεζεκιήλ και Μαλαχίας). Το Τρίτο χαρακτηριστικό της αποστολής των Ποιμένων της Εκκλησίας έχει να κάνει με το γεγονός ότι είναι απεσταλμένοι του Θεού και όχι αντιπρόσωποί

Του. Αυτό σημαίνει, ότι κανένας ποιμένας δεν νομιμοποιείται να διδάσκει και να εφαρμόζει οτιδήποτε διαφέρει από την διδασκαλία του Χριστού. Αυτό το νόημα έχουν και οι αυστηροί έλεγχοι των ψευδοπροφητών της Παλαιάς Διαθήκης από τον Θεό όπως και οι λόγοι του Κυρίου: «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη... διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν» (Μθ. 28,19-20). Οι αληθινοί ποιμένες γρηγορούν και προειδοποιούν το ποίμνιο για τους πνευματικούς κινδύνους και σε καμία περίπτωση δεν παρασιωπούν το θέλημα του Θεού, όπως για παράδειγμα κάποιοι «μοντέρνοι» θεολόγοι και κληρικοί, που συνιστούν την κατάργηση των αναφορών στην κόλαση ή τον διάβολο. Τέλος, οι ποιμένες της Εκκλησίας είναι οικονόμοι των μυστηρίων του Θεού. «Ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ» (Α΄ Πετρ. 4,10) πρέπει να ενισχύουν και να ανακουφίζουν πνευματικά το ποίμνιό τους, ώστε να βρουν μάρτυρες υπερασπίσεως την ημέρα της Κρίσεως και να δικαιωθούν από τον Κύριο.

Μετά το πέρας της εισηγήσεως ακολούθησε συζήτηση με το ακροατήριο, στην οποία μετείχε και ο ποιμενάρχης της Ι. Μητροπόλεως Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ.